

Általános tudnivalók

Szigeti Lili vagyok, harmadéves pszichológus hallgató, és az Erasmus ösztöndíj keretein belül lehetőségem nyílt kiutazni Írországra, azon belül is a University of Limerick egyetemén tanulni egy szemeszter erejéig.

A kiutazás nem volt bonyolult, a Liszt Ferenc reptérről megy közvetlen járat Dubliba és Shannonba, onnan pedig buszokkal lehet eljutni Limerickbe. Én odafele Shannonba érkeztem meg, onnan pedig az Express Way busszal el is jutottam Limerickbe, amit én Debrecenhez tudnék hasonlítani. Egy alapvetően kis város, boltok is alig vannak, de ettől függetlenül (vagy épp ezért) felettébb hangulatos.

Azt érdemes még tudni, hogy kint a szemeszter mindennel együtt 4 hónapot ölel fel, tehát én már a Karácsonyt mindent letudva itthon tudtam tölteni. Hazafele Dublinból indult a gépem, ami étellel telibb volt, mint Shannon. Ha választani kéne a két reptér között én Shannont ajánlanám odaútra, mert az egy sokkal nyugodtabb atmoszférát áraszt, amire az embernek szüksége van véleményem szerint, amikor egyedül egy teljesen új országba érkezik.

A campus

Az egyetem kampuszára érve az ember gyakorlatilag egy teljesen másik világban csöppen bele. Az egészen olyan igazi egyetem hangulata volt, amit általában a sorozatokban lát az ember. Egy teljesen elkülönített területen volt az egyetemi kampusz, az épületek stílusánál pedig a modern keveredett a klasszikussal. Nagyon zöld, tele van fákkal meg füves részekkel, egy nagy ligetes rész is van a Shannon folyó mellett.

Itt tényleg minden van, olyan gyakorlatilag, mint egy mini város. Vannak kicsi kollégium-települések is, ahol több, mint 2000 embert tud az egyetem elszállásolni. Ezen kívül vannak még bárók, boltok, de egy külön kis épület az ingázóknak is, ami arra lett kialakítva, hogy az ingázó diákoknak kényelmes teret teremtsen meg. Sőt, mi több, hétköznapi reggelenként még ingyenes reggelit is osztogattak az itt megjelenő diákoknak.

Óriási a kampusz, így nem meglepő hát, hogy könnyű elveszni. Az első pár hétben el voltam veszve, és meg voltam arról győződve, hogy soha nem fogom tudni kiismerni magam. De végül sikerült, 2-3 hét után már én is úgy járkáltam ott, mint egy veterán. A két kedvenc épületem a Main Building meg a School of Music volt. A Main Building-ben lényegében minden megtalálható, az éttermektől (mint például a Subway meg a Starbucks) egy magánklinikáig, de még egy tetőtéri kertjük is van, ami nekem már első látásra a kedvencemmé vált. A School of Music pedig a legszebb épület véleményem szerint; a falán mozaikból kirakott ábrák láthatóak.

Van továbbá edzőterem is, amit a kampuszon élő emberek díj nélkül igénybe vehetnek. Én nem voltam ilyen helyzetben, és szerintem nem is igazán érte meg, eléggé túl volt árazva.

Élet a campus-on

Az egész élmény egy igencsak jól szervezett orientációs héttel kezdődött, ahol különböző programokon lehetett részt venni, mint például az ír foci kipróbálása, speed friending, kampusz túra, de az ír kultúra szélesebb körű megismerésére is lehetőségünk volt koncertek és tánccház keretein belül.

Az első 7 hétben szervezett túrákat kínál az egyetem, amik közül én mindre elmentem, mert így barátságosabban tudtam olyan helyekre eljutni, ahova amúgy is terveztem menni. Így meg tudtam látogatni Moher szikláit, Cork-ot, az Arán-szigeteket, de még a Dingle félszigetet is. Ezen kívül saját szervezésben is utaztam, amik közül a Giant's Causeway és Galway volt a kedvencem. Az elsőnél viszont érdemes arra odafigyelni, hogy az Észak-Írországból van, ami viszont brit fennhatóság alatt áll, így ha oda szeretne menni az ember útlevélre van szüksége.

Az egyik legkiemelkedőbb része az egyetemnek a széleskörű klub-választék. Gyakorlatilag szinte lehetetlen az, hogy ne találjon olyat az ember, ami ne érdekelné. Én a craft, a musical theatre és a literature klubhoz csatlakoztam, de van ezen kívül még íjászat, evezés, de még bűvárkodás is.

A másik, ami miatt a kampusz nagy kedvencemmé vált, az a széleskörű étterem és programkínálat. Szinte soha nem volt olyan pillanat, amikor ne lett volna valami. Az egyetem saját szórakozóhelyén minden pénteken International Night van, azokra mindenképp érdemes elmenni.

Mindennapi élet

Limerick-ben minden kifejezetten nyugodt. Nincs túl sok ember, a kocsmák és szórakozóhelyek bezárnak éjjelkor; még a tömegközlekedés sem üzemel éjjel és reggel 6 között.

Apropó tömegközlekedés. Ott teljesen más rendszer van, mint itthon. Bár van havi bérlet, nem éri meg, igencsak túl van árazva. Helyette a Leap Card-ot érdemes használni, amivel kedvezményesen lehet busz- és vonatjegyet vásárolni.

Amit még fontosnak tartok kiemelni (bár nem tudom mennyire fontos igazán), hogy engem lenyűgözött annak a pusztán ténye, hogy az út mentén random állatok vannak. Az egyetemre

menet az út mentén ott voltak a random bocik meg lovak, amik még a legkomorabb és legesősebb napot is fel tudták dobni!

Szállás

Nekem nem jutott a kollégiumban hely, így saját szállást kellett találnom. Ez volt számomra a legnehezebb része a dolognak, mivel a kolihelyek kihirdetése viszonylag későn történik meg, június környékén. Ekkor viszont már a jó helyeket elfoglalják; tehát, ha lehetne egy tanácsom a kiutazás előtti énemnek, akkor azt mondanám, hogy ne várjon az egyetemi kollégiumra, hanem inkább kezdjen el magától helyeket keresni.

Én a GL Student Services-nél szálltam meg, ami egyfajta diákszálló, ahol 2/3/4 személyes szobák vannak. Én egy magyar lánnyal kerültem össze és nagyon szerencsések voltunk, mert hamar megtaláltuk a közös hangot, de ettől függetlenül nem ajánlom a helyet, ezért az árért komplett apartmant lehet bérelni ha ügyes az ember és hamar elkezd a keresgélést.

Időjárás

Már előre leszögezném, hogy minden, amit az ír időjárásról mondanak igaz. Nekem nagy szerencsém volt, amikor megérkeztem 2 hétig sütött a nap, még le is égtem! De nyilván nem ez a megszokott ott, nagyjából minden ottani ember naptejgel járka óránként kenve magát.

De nem tartott ez sokáig, ezután esett az eső. Volt, hogy napokig meg sem állt, de 1-2 hét után megszokja az ember, sőt, személyes tapasztalatom alapján még el is kezdi élvezni. Az orkán erejű szelet már kevésbé, de azért meg kell hagyni, vicces volt látni, hogy a legerősebb, legstrapabíróbb esernyő is feladja az időjárás elleni harcot fél óra után. Mindenesetre a mottóm azóta is az, hogy lehet valami bármennyire vízálló, nincs olyan, hogy ír eső álló.

Érdeemes még megemlíteni, hogy Írországból is van pókszezon-hátha valaki ugyanúgy nem tudja, mint én. Nem gondolom, hogy meghatározó szempont lenne, de azért érdemes tudni. Biztos, ami biztos.

Oktatás

Az oktatásban az egyik legnagyobb különbség az volt, hogy nem igazán voltak se vizsgák, se ZH-k. A kint felvett 4 tantárgyam közül összesen 1 olyan volt, amiből vizsgám volt, a többinél beadandós rendszer volt életben. Az esszék mellett sok csoportmunka is volt; a jegy legtöbbször ebből a két feladat típusból állt össze. Ez a rendszer nekem tetszett, de azért meg kell hagyni, hogy bizonyos esetekben ez több befektetett energiát igényel, mint csupán egy

vizsgára felkészülni. Ettől függetlenül én nem éreztem, hogy annyira megterhelő lenne. Mivel a kinti tárgyakhoz gyakran gyakorlat nem is tartozik, így nem volt bonyolult egy jól működő egyetem-magánélet egyensúlyt létrehozni.

További elérhetőségek

Facebook: Liliana Szigeti

Instagram: liliana_szigeti

Email: lilianaszigeti@gmail.com